

STS de 15 d'octubre de 2024, recurs 3/2023

Obstrucció a la tasca inspectora per no identificar els treballadors del centre de treball (accés al text de la sentència)

Es tracta en el present supòsit d'una **actuació inspectora** duta a terme en una finca en la qual **10 dels treballadors presents van sortir corrent i en van desaparèixer**, i altres 2 van presentar sengles excuses per absentar-se temporalment i mai no van tornar.

Es va requerir l'empresa perquè identifiqués aquestes persones, i no ho va fer, motiu pel qual se li va imposar una sanció de 135.000 euros per obstrucció a l'acció inspectora. Aquesta companyia es va oposar a la sanció al·legant que no havia pogut identificar aquestes persones perquè no li havien facilitat la documentació corresponent per fer-ho i que no havien seguit cap directriu empresarial per abandonar el centre de treball davant la presència de la Inspecció.

Pel que fa a aquests fets, l'art. 50.2 del *Real Decreto Legislativo 5/2000, de 4 de agosto, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley sobre Infracciones y Sanciones en el Orden Social* (LISOS) assenyala que les accions o omissions que pertorbin, retardin o impedeixin l'exercici de les funcions que, en ordre a la vigilància del compliment de les disposicions legals, reglamentàries i convenis col·lectius tenen encomanades els Inspectors de Treball i Seguretat Social i els Subinspectors d'Ocupació i Seguretat Social, són constitutives d'obstrucció a la tasca inspectora.

Cal destacar que els fets comprovats per la Inspecció gaudeixen de presumpció de veracitat -art. 53.2 LISOS- de manera que, **per desvirtuar-los, cal aportar prova en contrari, sense que aquesta pugui fonamentar-se en meres afirmacions de l'empresa contradictòries amb les que consten a l'acta d'infracció.** En el cas analitzat, no ha quedat desvirtuada la presumpció de veracitat del fet constatat personalment pels inspectors actuants, consistent en la fugida de les instal·lacions de 10 treballadors que no van poder ser identificats. L'actuació evasiva de l'empresa s'ha limitat a negar aquesta circumstància i a manifestar que desconeix els motius pels quals aquests treballadors van fugir corrent, sense facilitar en cap moment les dades que permetessin la seva adequada identificació.

Així doncs, **l'actuació de l'empresa encaixa perfectament en la tipificació com a falta molt greu descrita a l'art. 50.4.a) LISOS i s'han aplicat de manera adequada els criteris de graduació establerts a l'art. 39.2 d'aquesta llei**, motiu pel qual la sanció imposada és totalment ajustada a dret. La Sala considera, finalment, que la culpabilitat de l'empresa està plenament acreditada en aquest cas, ja que és fàcil i evident inferir-ne la voluntat d'impedir i obstaculitzar la identificació dels treballadors que van abandonar el lloc de treball. Hi ha prova de càrrec suficient per excloure qualsevol indici d'innocència i de justificació de la conducta sancionada, ja que està perfectament acreditada la voluntat i consciència de la cooperativa sancionada de no identificar els treballadors que van fugir.